

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 lipca 2006 r.

zobowiązująca państwa członkowskie do podjęcia środków w celu zapewnienia, by na rynek wprowadzane były wyłącznie zapalniczki zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci, oraz w celu zakazania wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1887 oraz dokument nr C(2006) 1887 COR)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/498/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE producenci są zobowiązani do wprowadzania na rynek wyłącznie bezpiecznych produktów.
- (2) Zgodnie z art. 13 dyrektywy 2001/95/WE, jeżeli Komisja uzna, że niektóre produkty stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, może ona, z zachowaniem pewnych warunków, przyjąć decyzję zobowiązującą państwa członkowskie do podjęcia tymczasowych środków mających na celu w szczególności ograniczenie wprowadzania na rynek produktów lub uzależnienie wprowadzenia produktów na rynek od spełnienia określonych warunków, zakazanie sprzedaży produktów i wprowadzenie środków towarzyszących wymaganych do zapewnienia przestrzegania tego zakazu lub zobowiązanie do wycofania produktów z rynku lub od konsumentów.
- (3) Komisja może przyjąć taką decyzję w sytuacji, gdy opinie państw członkowskich na temat przyjętej metody lub takiej, która ma zostać przyjęta w odniesieniu do zagrożenia, różnią się znacznie, a ze względu na istotę kwestii bezpieczeństwa danego produktu nie można rozwiązać sprawy zagrożenia stosownie do stopnia pilności danego przypadku zgodnie z procedurami ustanowionymi na mocy szczegółowych przepisów wspólnotowych dotyczących przedmiotowych produktów oraz, gdy zagrożenie można skutecznie wyeliminować tylko poprzez

podjęcie stosownych środków mających zastosowanie na poziomie Wspólnoty, w celu zapewnienia spójnego i wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów oraz prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

- (4) Zapalniczki są produktami niebezpiecznymi, ponieważ są źródłem płomienia i wysokiej temperatury oraz zawierają łatwopalne paliwo. Stwarzają one poważne zagrożenie w przypadku używania przez dzieci, gdyż użycie to może doprowadzić do pożaru, obrażeń ciała, a nawet wypadków śmiertelnych. Biorąc pod uwagę nieodłączny niebezpieczny charakter zapalniczek, znaczną ilość tych produktów wprowadzaną na rynek i możliwe do przewidzenia warunki użytkowania, stopień zagrożenia, jakie stwarzają zapalniczki dla bezpieczeństwa dzieci, należy rozpatrywać w odniesieniu do ich możliwego użycia przez dzieci podczas zabawy.
- (5) Poważne zagrożenie, jakie stwarzają zapalniczki, znajduje potwierdzenie w dostępnych danych i informacjach dotyczących pożarów w UE związanych z dziećmi bawiącymi się zapalniczkami. W raporcie opublikowanym przez Ministerstwo Handlu i Przemysłu Zjednoczonego Królestwa w lutym 1997 r., zatytułowanym „Badania europejskie – wypadki spowodowane przez dzieci poniżej piątego roku życia podczas zabawy zapalniczkami lub zapalniczkami” („European research – accidents caused by children under 5 playing with cigarette lighters and matches”), szacuje się, że w 1997 r. na obszarze UE zabawy zapalniczkami były przyczyną 1 200 pożarów, 260 przypadków obrażeń ciała i 20 wypadków śmiertelnych. Nowsze informacje potwierdzają, że znaczna liczba poważnych, w tym śmiertelnych wypadków w UE jest w dalszym ciągu powodowana przez dzieci bawiące się niezabezpieczonymi zapalniczkami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4.

- (6) Przepisy określające wymagania dotyczące zabezpieczenia zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci, które są równoważne wymaganiom przyjętym w niniejszej decyzji, istnieją w Australii, Kanadzie, Nowej Zelandii i Stanach Zjednoczonych Ameryki (USA). Ustanowienie przepisów w USA zostało poprzedzone badaniami. W projekcie rozporządzenia w sprawie zapalniczek, opracowanym w 1993 r. przez amerykańską Komisję ds. Bezpieczeństwa Produktów Konsumenckich (Consumer Product Safety Commission), szacowano, że zapalniczki użyte przez dzieci w USA były rocznie przyczyną ponad 5 000 pożarów, 1 150 przypadków obrażeń ciała oraz 170 wypadków śmiertelnych.
- (7) Wymagania dotyczące zabezpieczenia zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci wprowadzono w USA w 1994 r. Według badań dotyczących skuteczności tego wymogu, przeprowadzonych w USA w 2002 r., nastąpił 60 % spadek występowania pożarów, przypadków obrażeń ciała i wypadków śmiertelnych.
- (8) Konsultacje z państwami członkowskimi w ramach Komitetu powołanego na mocy art. 15 dyrektywy 2001/95/WE wykazały, że państwa członkowskie różnią się znacznie w kwestii podejścia, jakie należy zastosować w celu postępowania z zagrożeniem, jakie stwarzają zapalniczki niezabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci.
- (9) Istnieją dwie normy techniczne dotyczące bezpieczeństwa zapalniczek: norma europejska i międzynarodowa EN ISO 9994:2002 „Zapalniczki – Wymagania Bezpieczeństwa”, która ustanawia wymagania dotyczące jakości, niezawodności i bezpieczeństwa zapalniczek oraz odpowiednich procedur badań produkcyjnych, ale nie zawiera specyfikacji dotyczących zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci, oraz europejska norma EN 13869:2002 „Zapalniczki – Bezpieczeństwo dla dzieci – wymagania bezpieczeństwa i metody badań”, która ustanawia wymagania dotyczące zabezpieczania przed uruchomieniem przez dzieci.
- (10) Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 4 dyrektywy 2001/95/WE Komisja opublikowała odniesienia do normy EN ISO 9994:2002 w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾, domniemając tym samym zgodność z ogólnymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w dyrektywie 2001/95/WE w zakresie zagrożeń objętych tą normą. W celu zabezpieczenia zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci niektóre państwa członkowskie uważają, że Komisja powinna również opublikować w odniesieniu do normy EN 13869:2002. Inne państwa członkowskie uważają jednak, że normę tę należy najpierw poddać zasadniczej zmianie.
- (11) Ze względu na brak środków wspólnotowych dotyczących zabezpieczania zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci oraz zakazu wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów, niektóre państwa członkowskie mogą przyjąć w tym zakresie różniące się od siebie środki krajowe. Wprowadzenie takich środków spowodowałoby bez wątpienia różnicowanie poziomu ochrony oraz doprowadziłoby do powstania wewnątrzspółnotowych barier w handlu zapalniczkami.
- (12) W prawie wspólnotowym nie istnieją szczegółowe przepisy dotyczące zapalniczek. Ze względu na istotę kwestii bezpieczeństwa tego produktu nie można rozwiązać sprawy zagrożenia stwarzanego przez zapalniczki w sposób właściwy dla stopnia pilności tego przypadku zgodnie z innymi procedurami ustanowionymi w szczegółowych przepisach prawa wspólnotowego. Konieczne jest zatem przyjęcie decyzji, zgodnie z art. 13 dyrektywy 2001/95/WE.
- (13) Z uwagi na poważne zagrożenie, jakie stwarzają zapalniczki, oraz w celu utrzymania stałego wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów w UE, jak również unikania barier w handlu, należy przyjąć decyzję tymczasową, zgodnie z art. 13 dyrektywy 2001/95/WE. Decyzja ta powinna zapewnić szybkie doprowadzenie do sytuacji, w której na rynek będzie można wprowadzać wyłącznie zapalniczki zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci. Decyzja ta powinna również zapobiec dalszym stratom i wypadkom śmiertelnym, do czasu opracowania trwałego rozwiązania, które powinno być oparte na porozumieniu międzynarodowym.
- (14) Wymagania niniejszej decyzji dotyczące zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci powinny objąć zapalniczki jednorazowe, ponieważ niebezpieczeństwo ich niewłaściwego użycia przez dzieci jest szczególnie duże. Badania „Harwood’s study”, przeprowadzone w USA w 1987 r. pokazały, że przyczyną średnio 96 % wypadków spowodowanych przez dzieci bawiące się zapalniczkami były zapalniczki jednorazowe. Zapalniczki inne niż jednorazowe są przyczyną bardzo małej liczby wypadków. Są to zapalniczki ekskluzywne lub inne wartościowe zapalniczki, które są konstruowane, produkowane i wprowadzane na rynek w sposób zapewniający bezpieczny i długotrwały użytek oraz którym towarzyszy pisemna gwarancja, i które są objęte serwisem posprzedażnym umożliwiającym wymianę lub naprawę ich części podczas całego cyklu życia. Zapalniczki te cechuje wyrafinowane wzornictwo, zastosowanie drogich materiałów, ekskluzywny wizerunek oraz niski stopień zastępowalności przez inne rodzaje zapalniczek, jak również dystrybucja w punktach sprzedaży stosownych do prestiżu i ekskluzywnego wizerunku marki. Twierdzenia te potwierdza fakt, że konsumenci zwracają większą uwagę na bardziej wartościowe zapalniczki przeznaczone do długotrwałego użytku.
- (15) Zakazem należy objąć wszystkie zapalniczki w jakikolwiek sposób przypominające inne przedmioty powszechnie uznane za atrakcyjne dla dzieci lub przeznaczone do używania przez nie. Definicja ta obejmuje, lecz nie jest do nich ograniczona, zapalniczki, których kształt przypomina postaci z filmów rysunkowych, zabawki, broń palną, zegarki, telefony, instrumenty muzyczne, pojazdy, postaci ludzkie lub części ciała, zwierzęta, potrawy lub napoje, lub zapalniczki odtwarzające dźwięki, lub zapalniczki z efektami świetlnymi lub ruchomymi elementami, lub zapalniczki w inny sposób przyciągające uwagę, zazwyczaj określane jako zapalniczki-gadżety, z którymi wiąże się duże zagrożenie niewłaściwego użycia przez dzieci.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 24.4.2004, str. 20.

- (16) W celu ułatwienia producentom zapalniczek spełnienia wymogu stosowania zabezpieczeń przed uruchomieniem ich produktów przez dzieci stosowne jest zamieszczenie odniesienia do odpowiednich danych technicznych podanych w europejskiej normie EN 13869:2002, tak aby zapalniczki spełniające odpowiednie wymagania techniczne norm krajowych stanowiących transpozycję normy europejskiej można było uznać za spełniające wymóg zabezpieczenia zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci określony w niniejszej decyzji. W tym samym celu zapalniczki spełniające wymagania ustanowione w odpowiednich przepisach państw nienależących do UE, w których obowiązują wymagania dotyczące zabezpieczenia zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci równoważne wymaganiom ustanowionym w niniejszej decyzji, należy uznać za spełniające wymóg dotyczący zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci zawarty w niniejszej decyzji.
- (17) Spójne i skuteczne egzekwowanie wymogu zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci ustanowionego w niniejszej decyzji wymaga, by producent przedstawił właściwym organom na ich żądanie sprawozdania z badań przygotowane przez jednostki badawcze, akredytowane przez organy akredytacyjne będące członkiem międzynarodowych organizacji akredytacyjnych lub uznane przez właściwe organy państw członkowskich, lub przygotowane przez jednostki badawcze uznane do przeprowadzania tego typu badań przez organy innych państw, w których obowiązują wymagania bezpieczeństwa równoważne wymaganiom ustanowionym w niniejszej decyzji. Producenci zapalniczek powinni na żądanie właściwych organów wyznaczonych na mocy art. 6 dyrektywy 2001/95/WE bezzwłocznie przedstawić im wszystkie niezbędne dokumenty. W przypadku niemożności przedstawienia dokumentacji przez producenta w terminie wyznaczonym przez właściwy organ zapalniczki powinny zostać wycofane z rynku.
- (18) Zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE dystrybutorzy powinni współdziałać w celu zapewnienia zgodności zapalniczek przez nich dostarczanych z wymaganiami zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci ustanowionymi w niniejszej decyzji. W szczególności powinni oni współpracować z właściwymi organami poprzez przedstawianie im na żądanie dokumentacji potrzebnej do określenia pochodzenia zapalniczek.
- (19) Okresy przejściowe przyznane producentom na zastosowanie środków ustanowionych w niniejszej decyzji powinny być możliwie najkrótsze, zgodnie z potrzebą zapobiegania kolejnym wypadkom, przy jednoczesnym uwzględnieniu ograniczeń technicznych i zapewnieniu proporcjonalności. Okresy przejściowe są również potrzebne państwom członkowskim w celu zapewnienia skutecznego stosowania środków, ze względu na znaczną liczbę zapalniczek wprowadzanych rocznie na rynek UE oraz mnogość kanałów dystrybucyjnych tego produktu. Nałożony na producentów obowiązek wprowadzania na rynek wyłącznie zapalniczek zabezpieczonych przed uruchomieniem przez dzieci powinien być stosowany po upływie dziesięciu miesięcy od dnia notyfikacji niniejszej decyzji, natomiast obowiązek dostarczania konsumentom wyłącznie zapalniczek zabezpieczonych przed uruchomieniem przez dzieci będzie miał zastosowanie po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie zakazu wprowadzania tego rodzaju zapalniczek na rynek. Ten ostatni obowiązek zostanie ustanowiony 12 miesięcy po przyjęciu niniejszej decyzji, podczas dokonywania jej rewizji.
- (20) Artykuł 13 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE zakazuje wywozu ze Wspólnoty produktów, które nie są bezpieczne, będących przedmiotem decyzji. Jednakże biorąc pod uwagę strukturę rynku zapalniczek, w szczególności uwzględniając liczbę producentów na całym świecie, wielkości wywozu i przywozu oraz globalizację rynków, zakaz wywozu nie przyczyniłby się do poprawy bezpieczeństwa konsumentów w krajach trzecich, które nie stosują wymogów dotyczących zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci, ponieważ zapalniczki wywożone z UE zostałyby zastąpione zapalniczkami niezabezpieczonymi przed uruchomieniem przez dzieci, pochodzącymi z krajów nienależących do UE. Stosowanie art. 13 ust. 3 powinno zatem zostać zawieszono do momentu przyjęcia międzynarodowej normy dotyczącej zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci. Nie powinno to naruszać stosowania środków w krajach trzecich, w których obowiązują wymagania zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci.
- (21) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 dyrektywy 2001/95/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej decyzji:

- 1) „zapalniczka” oznacza obsługiwane ręcznie urządzenie do wytwarzania płomienia, zasilane paliwem, wyposażone w zbiorniczek paliwa, który może być wielokrotnie napełniany lub nie, używane zazwyczaj do zapalania w szczególności papierosów, cygar i fajek i które może być używane do zapalania materiałów, takich jak papier, knoty, świece i latarnie.

Nie naruszając zakazu wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów ustanowionego w art. 2 ust. 2 niniejszej decyzji, definicja ta nie ma zastosowania do zapalniczek przeznaczonych do wielokrotnego napełniania, których producenci przedstawią właściwym organom, na ich żądanie, niezbędne dokumenty potwierdzające, że zapalniczki te są skonstruowane, wyprodukowane i wprowadzone na rynek w celu zapewnienia oczekiwanego stałego i bezpiecznego długotrwałego użytku przez okres co najmniej pięciu lat i są przeznaczone do naprawy, oraz które w szczególności spełniają wszystkie następujące wymagania:

- każda zapalniczka opatrzona jest pisemną gwarancją producenta obejmującą okres co najmniej dwóch lat, zgodnie z dyrektywą 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- istnieje praktyczna możliwość naprawy i bezpiecznego wielokrotnego napełniania zapalniczki podczas całego cyklu życia, w tym w szczególności naprawy jej mechanizmu zapłonowego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 7.7.1999, str. 12.

— części nieulegające zużyciu, lecz mogące ulec zniszczeniu lub zepsuciu w wyniku ciągłego użytkowania po upływie okresu gwarancji, nadają się do wymiany lub naprawy przez upoważniony bądź wyspecjalizowany serwis posprzedażny mający siedzibę w Unii Europejskiej;

2) „zapalniczka-gadżet” oznacza wszystkie zapalniczki określone w pkt 3.2 europejskiej normy EN 13869:2002;

3) „zapalniczka zabezpieczona przed uruchomieniem przez dzieci” oznacza zapalniczkę skonstruowaną i wyprodukowaną w taki sposób, że w normalnych lub możliwych do przewidzenia warunkach użytkowania, w szczególności ze względu na siłę potrzebną do jej uruchomienia lub konstrukcję, lub zabezpieczenie mechanizmu zapłonowego, lub skomplikowaną lub sekwencyjną obsługę, nie mogą jej uruchomić dzieci poniżej 51 miesiąca życia.

Zakłada się, że zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci są:

a) zapalniczki zgodne z normami krajowymi będącymi transpozycją normy europejskiej EN 13869:2002 w zakresie danych technicznych innych niż opisane w pkt 3.1, 3.4 oraz 5.2.3 przedmiotowej normy;

b) zapalniczki zgodne ze stosownymi przepisami krajów, które nie są członkami UE, w których obowiązują wymagania dotyczące zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci równoważne wymaganiom ustanowionym w niniejszej decyzji;

4) „model zapalniczki” oznacza zapalniczki pochodzące od tego samego producenta, które nie różnią się konstrukcją i innymi cechami w sposób mogący zmieniać poziom zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci;

5) „badania zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci” oznaczają systematyczne badania zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci danego modelu zapalniczek na próbie rozpatrywanych zapalniczek, w szczególności badania przeprowadzane zgodnie z normami krajowymi będącymi transpozycją normy europejskiej EN 13869:2002, w zakresie danych technicznych innych niż opisane w pkt 3.1, 3.4 i 5.2.3 przedmiotowej normy lub zgodnie z wymaganiami dotyczącymi badań określonymi w stosownych przepisach krajów niebędących członkami UE, w których obowiązują wymagania dotyczące zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci równoważne wymaganiom ustanowionym w niniejszej decyzji;

6) „producent” oznacza producenta w rozumieniu art. 2 lit. e) dyrektywy 2001/95/WE;

7) „dystrybutor” oznacza dystrybutora w rozumieniu art. 2 lit. f) dyrektywy 2001/95/WE.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie zapewnią, by po upływie dziesięciu miesięcy od dnia notyfikacji niniejszej decyzji na rynek wprowadzane były wyłącznie zapalniczki posiadające zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci.

2. Państwa członkowskie zakażą wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów w terminie, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 3

1. Po upływie dziesięciu miesięcy od dnia notyfikacji niniejszej decyzji państwa członkowskie zobowiążą producentów, jako warunek wprowadzenia zapalniczek na rynek, do:

a) przechowywania i niezwłocznego przedstawienia właściwym organom wyznaczonym na mocy art. 6 dyrektywy 2001/95/WE, na ich żądanie, sprawozdania z badań zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci w odniesieniu do każdego modelu zapalniczek, razem z próbkami zapalniczek modelu poddanego badaniu, poświadczającego zabezpieczenie modelu zapalniczek wprowadzonego na rynek przed uruchomieniem przez dzieci;

b) poświadczenia właściwym organom, na ich żądanie, że wszystkie zapalniczki z każdej partii wprowadzonej na rynek są identyczne z badanym modelem oraz udostępniania właściwym organom, na ich żądanie, dokumentów dotyczących programu badań i kontroli potwierdzających to poświadczenie;

c) stałego monitorowania zgodności produkowanych zapalniczek z technicznymi rozwiązaniami przyjętymi w celu zapewnienia zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci, przy zastosowaniu odpowiednich metod badawczych oraz przechowywania do dyspozycji właściwych organów dokumentacji produkcyjnej niezbędnej do wykazania, że wszystkie wyprodukowane zapalniczki są identyczne z badanym modelem;

d) przechowywania i niezwłocznego przedstawienia właściwym organom, na ich żądanie, nowego sprawozdania z badań zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci, jeżeli w modelu zapalniczki wprowadzone zostaną zmiany, które mogą niekorzystnie wpłynąć na spełnienie przez ten model wymagań określonych w niniejszej decyzji.

2. Po upływie dziesięciu miesięcy od dnia notyfikacji niniejszej decyzji państwa członkowskie zobowiązują dystrybutorów do przechowywania i niezwłocznego przedstawienia właściwym organom, na ich żądanie, dokumentacji potrzebnej do określenia wszystkich dostawców zapalniczek wprowadzanych przez nich na rynek w celu zapewnienia ustalenia producenta zapalniczek w całym łańcuchu dystrybucji.

3. Zapalniczki, których producenci i dystrybutorzy nie przedstawią dokumentacji określonej w ust. 1 i 2 w terminie wyznaczonym przez właściwe organy, będą wycofywane z rynku.

Artykuł 4

1. Sprawozdania z badań zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci, o których mowa w art. 3, zawierają w szczególności:

- a) nazwę, adres i główną siedzibę producenta, bez względu na miejsce prowadzenia działalności, oraz importera, jeśli zapalniczki są importowane;
- b) pełny opis zapalniczki, w szczególności jej rozmiar, kształt, wagę, rodzaj paliwa, pojemność zbiorniczka, opis mechanizmu zapłonowego, opis rodzaju zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci, opis konstrukcji, opis rozwiązań technicznych oraz innych cech, które sprawiają, że zapalniczka taka jest zabezpieczona przed uruchomieniem przez dzieci, zgodnie z definicjami i wymaganiami ustanowionymi w niniejszej decyzji. Obejmuje to w szczególności szczegółowy opis wszystkich wymiarów, siły potrzebnej do uruchomienia lub innych cech, które mogłyby mieć wpływ na zabezpieczenie zapalniczki przed uruchomieniem przez dzieci, w tym progi tolerancji określone przez producenta w odniesieniu do każdej cechy;
- c) szczegółowy opis badań oraz uzyskanych wyników, czas i miejsce przeprowadzenia badań, informacje na temat jednostki badawczej, która je przeprowadziła, oraz szczegóły dotyczące kwalifikacji i kompetencji tej jednostki w zakresie przeprowadzania przedmiotowych badań;
- d) określenie miejsca, w którym zapalniczki są produkowane lub zostały wyprodukowane;
- e) określenie miejsca przechowywania dokumentacji wymaganej na podstawie niniejszej decyzji;
- f) numery akredytacji lub oznaczenie urzędowego uznania jednostki badawczej.

2. Sprawozdania z badań zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci, o których mowa w art. 3, są sporządzane przez:

- a) jednostki badawcze akredytowane jako spełniające wymagania ustanowione w normie EN ISO/IEC 17025:2005 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” przez członka Współpracy Międzynarodowej w zakresie Akredytacji Laboratoriów (ILAC) do przeprowadzania badań zabezpieczeń zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci, albo w inny sposób uznane do tego celu przez właściwy organ państwa członkowskiego;
- b) jednostki badawcze, których sprawozdania z badań zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci są akceptowane przez jedno z państw, w których obowiązują wymagania dotyczące zabezpieczenia zapalniczek równoważne wymaganiom ustanowionym w niniejszej decyzji.

W celach informacyjnych Komisja opublikuje i w miarę potrzeb będzie aktualizować wykaz jednostek, o których mowa w lit. a) i b).

Artykuł 5

Nie stosuje się zakazu, o którym mowa w art. 13 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie przyjmują konieczne środki w celu zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją w ciągu czterech miesięcy od dnia notyfikacji niniejszej decyzji i podają je do publicznej wiadomości. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. Niniejszą decyzję stosuje się przez dwanaście miesięcy od dnia jej notyfikacji.

3. Na podstawie zdobytych doświadczeń oraz postępów zmierzających do opracowania trwałego środka, Komisja przyjmuje decyzję o przedłużeniu obowiązywania niniejszej decyzji o dodatkowe okresy i o konieczności wprowadzenia w niej zmian, w szczególności w art. 1 ust. 1 i 3 oraz art. 4, oraz czy zawieszenie, o którym mowa w art. 5, powinno zostać zniesione. W szczególności Komisja decyduje, czy w przypadku art. 1 ust. 3 można uznać za równoważne z wymaganiami zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci ustanowionymi w niniejszej decyzji inne międzynarodowe normy lub krajowe normy lub przepisy, lub inne specyfikacje techniczne, zwłaszcza specyfikacje dotyczące alternatywnych metod lub kryteriów służących określeniu zabezpieczenia zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci. Decyzje, o których mowa w niniejszym ustępie, przyjmowane są zgodnie z art. 15 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE.

4. W ramach działań, o których mowa w art. 10 dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, przed terminem wdrożenia niniejszej decyzji przez państwa członkowskie Komisja ustanowi wytyczne w celu ułatwienia praktycznego stosowania niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji